

GLASILO KATOLIŠKE AKCIJE ZA KAMNIŠKO IN MORAVŠKO DEKANIJU

NAŠ LIST IZDAJA MISIJONIŠČE V GROBLJAH, P. DOMŽALE. — UREJUJE IN ZASTOPA IZDAJATELJA JOŽEF GODINA C. M., DOMŽALE - GROBLJE. — TISKA MISIJONSKA TISKARNA, DOMŽALE - GROBLJE. ZA TISKARNO JANKO STRNAD, DOMŽALE. — IZHAJA MESEČNO. POSAMEZNA ŠTEVILKA STANE 1 DIN, CELOLETNA NAROČNINA 12 DIN. INSERATI PO DOGOVORU. ROKOPISI SE REDNO NE VRAČAJO.

»Pridi, Sveti Duh!«

Tako se prične cerkvena prelepa molitev, ki jo naša duhovna mati, sv. katoliška Cerkev, ponavlja tako pogosto v svoji liturgiji, zlasti v devetdnevni pripravi na veličastni binkoštni praznik. Sveta učeča Cerkev posnema zgled apostolov in prvih Jezusovih učencev, da, zgled svojega božjega Ustanovitelja samega. Saj je Gospod Jezus že pri zadnji večerji obljubil svojim apostolom, da jim pošlje drugega Tolažnika namesto sebe, namreč Duha resnice, Svetega Duha. »Ako me ljubite, ohranite moje zapovedi. In jaz bom prosil svojega Očeta in vam bo dal drugega Tolažnika, da ostane pri vas vekomaj, Duha resnice. To sem vam razodel, ko sem bil pri vas! Tolažnik Sveti Duh pa, ki ga bo poslal Oče v mojem imenu, vas bo učil vsega, kar sem vam povedal.« (Jan 14, 15, 16, 25, 26.)

Po svojem vstajenju, ko je ostal božji Zveličar še štirideset dni na naši zemlji ter se od časa do časa prikazal svojim apostolom, jih je pripravljaj na prihod Svetega Duha. Preden je pa odšel v nebesa, jim je še posebej naročil, da bodo prejeli Očetovo obljubo, Svetega Duha. Apostoli in drugi učenci ter učenke so se zbirali okoli božje Matere Marije, prečiste neveste Svetega Duha, ter enodušno vztrajali v molitvi. — Zakaj je bila potrebna tako velika priprava, pri kateri sodelovala Kristus, ki je milosti zaslužil, in Marija, izvoljena nevesta božje ljubezni? Zaradi velikosti daru. Vsaj je Sveti Duh najvišji Dar, Milost vseh milosti! V presveti Trojici je On osebna bistvena Ljubezen, ki izhaja iz Očeta in Sina obenem, od vekomaj. On je Duh Očetov, pa tudi Duh Sinov, Duh večne Besede, ki je meso postala, Duh Jezusov. On je bistvena Dobrota, Lepota in Blaženost. On je pa tudi Početnik nadnaravnega življenja v angelih in človeških dušah, On deli posvečujočo milost in dejanske milosti, zraven tega še posebne svojevrsne sedmere darove, ki so potrebni za višje stopnje čednostnega življenja. Brez pomoči Svetega Duha ne moremo gojiti nadnaravnih čednosti, brez njegove delavnosti ni prave svetosti v duši. Sveti Duh je živi studenec najvišje sreče in blaže-

nosti v nebesih. — O kako smo potrebni nadnaravnih zmožnosti, ki jih deli Sveti Duh, da bo v naših dušah višje življenje v posvečujoči milosti, začetek in podlaga večnega življenja! — Kakor brez vere v Jezusa Kristusa ne moremo nič nadnaravno dobrega storiti, tako tudi ne brez pomoči Svetega Duha. Učlovečeni Sin božji je trpel, da je zaslužil milosti padlemu človeštvu. Kristus je ustanovil sveto Cerkev ter ji izročil svoje nauke in zakramente. Od njega in od Večnega Očeta je prejela Cerkev v dar Svetega Duha. O blagor nam: otroci svete Cerkve smo, deležni smo lahko nebeskih zakladov, njej izročeni.

Treba samo prositi. Začetno milost molitve prejme vsaka duša že v naprej, zavoljo zasluženja Kristusovega. Nadaljne milosti in darove nadnaravnega reda si je pa treba izprositi s ponižno in zaupno molitvijo. Molitev je dihanje duše. Prošnjo za najrazličnejše milosti, za vse darove in sadove Svetega Duha pa izrazimo najlepše z molitvijo svete Cerkve: »Pridi, Sveti Duh!« Sveti Duh je povsod pričujoč. Kot tretja božja oseba. Z besedico »pridi« prosimo, da bi prišel k nam s svojo milostjo, da bi prebival v duši kot svojem svetišču ter jo krepil za dobra dela. O, molimo goreče, hrepnimo po nebeškem Tolažniku! Da bomo stanoviti v vsakem dušnem boju! On nas bo storil močne. Strast in svet in satana bomo zmagali, ako bomo vztrajno molili s sveto Cerkvijo: »Pridi, Sveti Duh!« P. E. B.

Na razpotju

Za našo mladino priredil P. P.
(Nadaljevanje.)

Neki zdravnik je svojemu 15 letnemu sinu na svoji smrtni postelji dal tole oporoko: »Moj sin, vedi da je tvoje telo tvoj sovražnik. Premagaj se deset minut, kadar pride izkušnja, izgubila bo svojo moč; potem se boš čutil veselega in močnega. Pazi zlasti na svoje roke! Ne dotikaj se ne sebe ne drugega, ako ni potrebno!« Neki 17 letni deček je vprašal svojega duhovnega voditelja: »Kaj

mislite o tem, ali je prav, da mlad fant mnogo občuje z dekleti?« Voditelj ga je vprašal: »Kaj je sedaj tvoje opravilo in poklic?« — »Učim se mizarstva«, reče deček. »Dobro!« odgovori voditelj, »potem vedi, da te bodo vsi tovariši, ki se s teboj vred uče mizarstva, nadaleč prekosili v spretnosti; ker ti boš potreboval pet ur na dan za sanjarjenje, in te ure bodo izgubljene za tvoje rokodelstvo. Ali ni to velika škoda?« — Nekam potrj je bil mladi fant in zaprvo ni vedel, kaj bi odgovoril. Potem reče: »Saj ni nič posebnega med nama, namreč med menoj in Katarino. Niti govorila še nisva, samo kakih dvajset korakov oddaljen grem za njo, kadar gre iz cerkve. Da, in v cerkvi mi oči uhajajo na tisto stran, kjer ona v klopi sedi ...« — »Vidiš! In ti praviš, da ni nič na tem. Tvoje misli niso tam, kjer bi morale biti, in to celo na svetem kraju! Zdaj mi pa povej, ali poznaš kaj tovarišev, ki imajo grešna znanja z dekleti?« — »Poznam. Ampak to so izprideni ljudje; tak jaz nočem nikdar biti.« — »Me veseli, da si še takih misli. Toda, kakšnih misli boš čez leto in dan?! Ali meniš, da so tisti tovariši kar v enem dnevu postali malopridneži? Plevel tudi ne zraste naekrat.« — »Ne morem je pozabiti, ko bi tudi hotel«, je zdihnil fant. — »Ali te ni sram, kaj takega reči? Tak fant, pa bi ne imel toliko trdne volje, da bi pozabil deklet, o katerem niti ne ve, ali je kaj prida vredna ali ne. In če bi tudi bila! Svoja mlada leta izgubiti v praznih sanjarijah, ki nimajo nobenega pravega smotra! Pokaži svojo moč! Ne telesno, ker tako imata tudi osel in vol, ampak dušno! Reci: Jaz hočem pozabiti. In kar ti hočeš, to tudi moreš. Ali mi obljubiš?« — »Obljubim!« — In segla sta si v roko učitelj in učenec. Dragoceno življenje mladega človeka je bilo rešeno ...

V naravo!

Veš, kaj ti svetujem za ob nedeljah popoldne, mladi prijatelj? Potem, ko si bil navzoč pri popoldanski službi božji in ti časa še preostaja do večera, pojdi ven v gozd, v naravo! Med tednom si bil pač morebiti mnogo na polju, nisi pa bil v gozdu; pa če tudi si

bil v gozdu, imel si opravila, ki so tvojo pozornost vezala nase. Nedeljo popoldne pa pojdi samo zato, da opazuješ življenje v gozdu. Najbolje to storiš na podlagi kake knjige, ki piše o življenju v naravi. Tako boš osvežil telo in razvedril dušo, drugi dan boš šel zopet vesel na delo, med tem ko bodo tvoji tovariši zdihovali, da jih glava boli... Glava da, vest pa še bolj.

Svet je pozabil na naravo. Oblizana civilizacija zapira ljudi v gledališče, kino in gostilniško sobo. Zato pa ljudje tožijo o prenapetih živcih; naši predniki niti niso vedeli, kaj so to »živci«. Nazaj k naravi, to se pravi: v naravo! Četudi si isto pokrajino videl že tisočkrat, našel boš na njej vedno novih lepot. Ob rosnem jutru se ti bo dojmila vse drugače, nego ob solnčnem zatonu; drugače majnika meseca spomladi, drugače v pozni jeseni ali s snegom odeta pozimi. Ne le jasen poletni dan je prikladen, da si ga ogledaš zunaj v naravi, tudi megleno novembersko popoldne ti ima kaj podati. Celo dež in vihar naj te ne zadržita v sobi; samo da si zdrav in da se varuješ prehlada. Ko se boš

enkrat popolnoma vživel v naravo, boš izgubil ves okus nad izumetnično zabavo; ta je produkt človeških rok, ona je izšla naravnost iz Stvarnikove roke. Neki pisatelj je zapisal: »Plemenite misli se rodijo mnogo redkeje v velikomestnem vrvenju nego v preprosti naravi ali na selu; zato je po mestih toliko več brezvercev nego na deželi.«

Pred kakimi 20 leti je bilo tako, da je mlad fant želel najbolj to, kako bo čim prej postal velik in sposoben za družbo odraslenih. Že mladenič je posnemal moža v govorjenju in kretanjah in hoji in obleki. Danes je drugače. Danes hoče mladina živeti svoje lastno življenje; mlad človek hoče biti in ostati mlad. Telovadba, veslanje, plavanje, igre, izleti v naravo: to je danes tisto, kar mladega človeka veseli. To je dobro znamenje, da se je mladina domislila narave. Seveda: vse do prave meje in o pravem času. A toliko se lahko reče: Bolje, da greš v nedeljo popoldne v gozd in zakuriš in krompir pečeš, nego da bi se potikal s tovariši po zaduhlih krčmah in zapravljal denar ob alkoholnih pijačah. (Nadaljevanje.)

varjajo. Medtem, ko škof molijo vero, pripravi cerkvenik v ladiji blizu sveetišča črn prt s križem in vsaj dva svečnika, da opravijo škof in duhovščina molitve za pokojne. Ako je pokopališče prav blizu cerkve in je lepo vreme, pojdemo takoj po prvi molitvi vun na pokopališče in sicer možje naprej, nato duhovniki, potem ženske.

Botri naj birmancev na ta dan nikar ne vodijo v gostilno. V domači hiši naj starši, botri in otroci praznujejo ta dan. Če pa že gredo v gostilno, naj vsaj otrokom ne dajejo alkoholnih pijač in naj jih ne silijo k temu. Tudi naj ne bo otrokom in botrom pri birmi glavna skrb za darove, ki jih bodo prejeli oz. dajali; naj se omeji razvada, dajati predrage darove.

Birmovanje v kamniški dekaniji.

1. Domžale v nedeljo, 7. junija;
2. Mengeš v ponedeljek, 8. junija;
3. Dob v torek, 9. junija;
4. Rova v sredo, 10. junija;
5. Homec v četrtek, 11. junija;
6. Stranje v petek, 12. junija;
7. Gozd v soboto, 13. junija;
8. Mekinje v nedeljo, 14. junija;
9. Nevlje v ponedeljek, 15. junija;
10. Sela v torek, 16. junija;
11. Šmartin v Tuhinju v sredo, 17. junija;
12. Zgornji Tuhinj v četrtek, 18. junija;
13. Špitalič v petek, 19. junija;
14. Motnik v soboto, 20. junija;
15. Komenda v nedeljo, 21. junija;
16. Tunice v ponedeljek, 22. junija;
17. Vranja peč v torek, 23. junija;
18. Vodice v sredo, 24. junija;
19. Kamnik v nedeljo, 13. septembra.

Red pri sveti birmi

Škof pridejo v župnijo okoli pol štirih popoldne. Na določenem kraju se vrši slovesen sprejem. Škof prihaja v župnijo v imenu svete Cerkve in je naša dolžnost, da jih sprejememo slovesno in se sprejema udeleže vsi župljani, zlasti vse organizacije, družbe, korporacije, šole. Po pozdravih se vsi hitro uvrstijo in gredo v procesiji v cerkev. Med potjo se moli veseli del sv. rožnega venca. Če je dež, se vrši sprejem pri cerkvenih vratih. V cerkvi je blagoslov z Najsvetejšim. Po blagoslovu gredo škof v šolo, kjer se zberó vsi šolarji in ne samo birmanci, in sicer vsak v svojem razredu. Po šoli pregledajo škof cerkev, pokopališče, župnišče i. dr. Zvečer tistega dne škof ne bodo spovedovali, pač pa drugi dan od pol 6 do pol 9. Sveto obhajilo se bo delilo vsake pol ure. Verniki naj v obilnem številu pristopijo k sv. zakramentu, ker podeli škof ta dan popolne odpustke vsem vernikom, ki prejmejo sv. zakramente in molijo v papežev namen.

Na dan sv. birme je ob 9. uri slovesen vhod škofa in duhovščine v cerkev med svečanim zvonjenjem. Po kratkih molitvah sledi oznanilo in podelitev popolnega odpustka. Nato je takoj pridiga in sv. maša. Po sv. maši naj se otroci z botri hitro razvrste po odredbi rediteljev v cerkvi. Vsak boter stopi za svojega birmanca.

Glede botrov veljajo naslednja določila. Po cerkvenem zakoniku ne sme-

jo in ne morejo biti za botre drugoverci in očitni odpadniki od sv. vere. Tudi več kot dva birmanca sme imeti boter le iz pravičnega vzroka, n. pr. da siromašnim birmancem boter napravi čedno obleko, ki bi je drugače ne mogli dobiti. Krstni boter sme biti birmanski boter le z dovoljenjem škofovim. Botrom se toplo priporoča, da z birmanci vred opravijo sv. spoved in prejmejo sv. obhajilo, da bo dan sv. birme tudi zanje dan milosti.

Med birmovanjem naj imajo otroci roke lepo sklenjene, kakor pri molitvi, v rokah drže birmanski listek, preko rok pa birmanski trak.

Predno začnejo škof birmati, molijo pred altarjem nad birmanci, takrat naj isti pokleknejo in po blagoslovu zopet vstanejo. Ko pridejo škof do birmanca, položi boter svojo desnico na desno ramo birmancevo in jo drži položeno na rami med birmovanjem. Ko je birmanec prejel sv. zakrament, mu boter zaveže trak preko čela in ga pelje v zakristijo, kjer se mu bo trak odvezal in sv. olje na čelu še enkrat izbrisalo. Potem je najbolje, da se vrneta z birmancem takoj v cerkev in čakata blagoslova. Proti koncu birmovanja pozvoni z velikim zvonom k blagoslovu. Tedaj morajo biti vsi birmanci v cerkvi, da dobe zadnji blagoslov. Nato molijo škof in duhovniki pred altarjem apostolsko vero, Očenaš in Zdrava Marija. Verniki naj lepo, skupno, enoglasno odgo-

Izseljenci

Na duhovniški konferenci v Kamniku dne 22. aprila je bil zanimiv in zelo poučen referat mestnega kaplana g. Miha Jenka o izseljeniškem vprašanju v posebnem oziru na kamniško dekanijo in okraj.

Ne samo duhovnik naj skrbi za izseljenice; pred vsem morajo to storiti izseljenčevi svojci. Naj se utrdi in ohrani poseben stik z njimi v tujini, da se na ta način ohrani v njih ljubezen do domačega kraja, ljubezen do domovine. Zlasti še, da se na ta način izseljenci obvarujejo v verskem in moralnem pogledu, da ne padejo v roke različnim brezverskim agitatorjem, ki bi jim izstrgali najdražje: vero. Če domači ne bi ohranili tega stalnega stika z njimi in jih ne bi skušali ohraniti dobre, lahko izseljenci zaradi premnogih nevarnosti, ki jim pretijo, zaidejo tako daleč, da opustijo in zavržejo vse, kar so verskega prinesli s seboj od doma. Če so pa domači z izseljenci v neprestani zvezi, se bodo obvarovali ti tudi v moralnem pogledu. Možje, ki so primorani iti v tujino brez svojih žena, bodo tudi v tujini kljub vsem nevarnostim in slabim prilžnostim ohranili zakonsko zvestobo. Mladenci, ki iščejo dela in kruha po tujih krajih, bo obvaroval stik z domovino pred zablodo na kriva pota. Dekleta, ki iščejo

službe posebno po naših južnih mestih: Zagrebu, Beogradu, Sarajevu, naj bodo deležne posebne pozornosti, ker so v nevarnosti, da se potope v velikomestnih nevarnostih na jugu.

Rafaelova družba, ta tako koristna naša dobrodelna ustanova, naj bi bila vpeljana v vsako župnijo. Naj bi se našlo v posameznih župnijah več ljudi, ki bi pristopili kot člani k tej družbi, ki je za izseljence storila neizmerno dobrega. Članarina znaša samo 10 Din.

Za navodila glede potovanja, krajev kamor so namenjeni in sploh po vse nasvete naj se pred odhodom obračajo na Izseljeniški komisariat v Ljubljani in njegovega ravnatelja, ki radevolje nudi svojo pomoč vsem. Tudi pri ureditvi denarnih zadev v tujini jim bo pomagal in posredoval, da se obvarujejo nepotrebnih stroškov, ki bi jih imeli pri raznih drugih posredovalcih.

Domačini naj svojcem v tujini pošiljajo dobre knjige in časopise. Kako bodo izseljencem s tem ustregli in jih razveselili!

— Uprava Našega lista pošilja nekatere izvođe lista posameznim izseljencem iz kamniškega okraja v Zagreb, Novi Sad, Bukarest, Newyork, Cleveland in drugam. Kako so hvaležni, kako veseli, ko prejmejo številko, posebno če je kaka novica iz domače župnije. Tako piše Domžalčanka iz Tirane v Albaniji: »Ne morem Vam povedati, kako ste me razveselili s priloženimi listi. Še doma sem vedno z veseljem čitala lepi in zanimivi list, koliko bolj mi je sedaj ljub in drag, ko sem v tujini. »Naš list« vedno z veseljem čitam in prvo pogledam, če kaj poročajo Domžale. Celo telefonska poročila iz Domžal me zanimajo.« Druga Domžalčanka iz Newyorka ne more zadosti izraziti svoje zadovoljnosti, da se ji pošilja list. In dekleta slavnika iz Mengša, Ihana, Domžal in Homca, ki so v severni Franciji v mestu Lille, komaj čakajo nove številke ter so zelo žalostne, če se kaka številka izgubi. Kako človeka v tujini razveseli domača beseda in novica, ve samo tisti, ki je sam nekaj časa bival od doma. Zato pošiljajte domačini svojim izseljencem »Naš list«, posebno tisto številko, v kateri je novica iz vašega kraja. Ali pa še bolje, kar naročite jim ga pri upravi. Za inozemstvo bi stal za vse leto okoli 16 Din. Dekletom, ki se podajajo v tujino, dajte s seboj, ali če so že tam, pošljite jim knjigo »Slovensko dekle«, ki ima poučen odstavek, poln modrih nasvetov: Dekle v tujini. Mladič naj vzamejo s seboj knjigo Fantič le gor vstan. Vsem izseljencem bo pa jako prav prišla knjižica Pozdrav iz domovine. Naročite jo za nje. Prvi dve knjigi sta po 12 Din, zadnja 4 Din. Vse te knjige se dobe v Misijski tiskarni v Grobljah.

Za vso to pozornost, za vso to skrb za nje in za ljubezen vam bodo vaši izseljenci zelo hvaležni. Ne pričakujte od vaših izseljencev, da bi vam pošiljali samo dolarje, franke in holandske goldinarje, pošljite jim tudi vi nekaj, namreč dobro knjigo, dober časopis, in ohranili jim boste vero, čednost in obvarovali ste jih propada! c.

Bodi zdrava, domovina, mili moj sloj. kraj!

Kaj nam govori Gospod

Duhovni šopek iz nedeljskih evangelijev v maju.

NEDELJA 3. MAJA

(Jezus obljublja Sv. Duha.)

Jezus je tolažil apostole in jim dajal poguma, naj vztrajajo v vseh težavah, ki jih bodo zadevale v izvrševanju njihove vzvišene službe; moč pa jim bo dajal Sveti Duh. Tako se je zgodilo, da so bile apostolom mnogotere nadloge, s katerimi so se imeli boriti, v njihovo korist, ker tistim, ki Boga ljubijo, služi vse k dobremu. Nasprotno pa nadloge hudobnim večkrat služijo k hudemu, da še bolj zakrknjejo v hudobiji. Hiša, ki je zidana na pesek, se ob hudem viharju poruši, ima pač slab temelj; hiša, zidana na skalo, pa ostane, naj se vihar še tako zaganja vanjo. Isti ogenj uniči slamo in jo spremeni v pepel, zlato pa po njem postane še čistejše in svetlejšje. Tako različno vplivajo križi pri enih in drugih. Ako torej koga nadloge naredijo še slabšega kot je bil, naj s strahom trepeče pred sodbo božjo, ker učenci duhovnega življenja smatrajo to kot eno najgotovjših znamenj pogubljenja.

NEDELJA 10. MAJA

(O molitvi.)

»Resnično, resnično, povem vam: Ako boste Očeta kaj prosili v mojem imenu, vam bo dal.« Tako se glasi obljuba Jezusova (Jan 16, 23). Eden vzrokov, zakaj večkrat v svojih molitvah nismo uslišani, je ta, da ne prosimo v imenu Jezusovem. Prosimi moram namreč s ključev se na zaslužnje Jezusovo, ker sami nismo vredni nikakega uslišanja in pa prositi moramo le za kaj takega, kar je po volji Jezusovi. Vsebina naših prosilnih molitev naj bi bila v glavnem: zgodi se tvoja volja kakor v nebesih tako na zemlji! Mi pa prav pogosto, četudi morda nevede in ne z jezikom, ampak v srcu molimo: Zgodi naj se naša volja! Ampak to se ne pravi moliti v imenu Jezusovem. Zato naj pa tak nikdar ne pričakuje, da bo uslišan.

NEDELJA 17. MAJA

(Jezus napove apostolom bridkosti.)

Jezus je napovedal apostolom preganjanje od strani sveta in jim prerokoval, da pride celo ura, ko bo tisti, ki bi koga izmed njih umoril, mislil, da s tem služi Bogu. Kako natančno se je ta preroka beseda Gospodova izpolnila na prvih učencih in kako se še vedno na tistih, ki se bore za Jezusa! A ne smemo se nad tem pohuj-

ševati, saj vprav v tem najdemo potrjenje Jezusovih besed, torej tudi nov vzrok, da verujemo vanj. Če bi bilo drugače, bi Jezus ne bil govoril resnice.

NEDELJA 24. MAJA

(Jezus obljubi Tolažnika.)

Sveti apostol Pavel vprašuje: »Ali ne veste, da ste tempelj božji in da Duh božji v vas prebiva?« (I Kor 3, 16). Kaj sledi iz tega? Da se moramo kar najskrbneje vsega varovati, kar ta prestol, ta tempelj Svetega Duha, onečasti ali omadežuje in da naj se prizadevamo vsa sredstva uporabiti, kar to svetišče Svetega Duha krasi in posvečuje. Žalostna resnica je: dobro vemo, da Sveti Duh v nas prebiva, če smo v milosti božji, a le redki so, ki bi na to pogosto mislili in se tega živo zavedali. Pa kolika škoda to za duhovno življenje! Kadar molimo, naj pred vsem mislimo, da govorimo s sladkim Gostom svoje duše, ki nam je tako blizu.

NEDELJA 31. MAJA

(Presveta Trojica.)

Popolna last troedinega Boga smo. Bog Oče nas je ustvaril, Bog Sin odrešil, Bog Sveti Duh posvetil in nas še posvečuje. Brez ustvarjenja bi nas sploh ne bilo, brez odrešenja bi bili mi otroci pogubljenja, brez posvečenja bi bili grešniki. Dajmo torej vsaki božji Osebi, kar ji gre: Očetu ustvarjeno, Sinu odrešeno, Svetemu Duhu posvečeno dušo. Naša duša je podoba božja, delo božje, torej božja last.

P. n. županstvu v Jaršah.

Prosim Vas kot prvo pristojno oblast, da poskrbite, da med službo božjo ne bodo postajali fantje pred cerkvijo v Grobljah in tako dajali javno pohujšanje. Naši okoličani naj bi vedeli, da Misijskišče ni dolžno oskrbovati službe božje v imenovani cerkvi in bo zato nedeljsko službo božjo rajši opustilo kakor pa da bi nekateri neollikani okoličani za to našo naklonjenost povračevali s pohujšljivim vedenjem pred cerkvijo.

Vodstvo Misijskišča v Grobljah.

V zadnjem mesecu so bili javno grajani pred grobeljsko cerkvijo, ker so postajali med službo božjo zunaj cerkve, sledeči okoličani: Hauptman Tine, Tič Miha, škofic Jožko (šunkarjev).

Po čl. 74. zakona o notranji upravi smejo državna oblastva obče uprave ne glede na sodno postopanje prisoditi kazni 10 do 500 Din in če je ta kazen neizterljiva, zaporno kazni od 1 do 10 dni zaradi nespodobnega postopanja ali ponašanja na javnih in javnosti pristopnih krajih, če se krši javni red, mir, varnost, morala ali dostojnost, ali če se pozroča javno pohujšanje. S to kaznijo se torej n. pr. lahko kaznuje, kdor se na javnih cestah, potih, trgih, kavarnah, v cerkvi ali pri cerkvi, v dvoranah, gledališčih, na javnih shodih itd. nespodobno obnaša, pretepa, kriči, preklinja, nespodobno govori in daje pohujšanje, ali kali nočni mir, izziva, smeši ali nadleguje druge ljudi itd. — Razglas kraljeve banske uprave.

Z našega razgledišča

STRANJE. Bliža se čas izletov. Šole in posamezniki bodo pohitevali spet v naše gore. Zoper šolske izlete se ne moremo preveč pritoževati. Pod nadzorstvom svojih učiteljev se učenci vedejo še kar dostojno. Silno neokusno se pa obnašajo nekateri izletniki, ki kažejo po potih in po vaseh svojo naravnost nedostojno nagoto. To ne bi smelo biti in javne oblasti bi morale tako počenjanje v kali zatreti. Saj privoščimo tem ljudem, da jim solnce prežge in prepeče vso kožo in da jih pozdravi z vsemi žarki, kar jih premore; godi naj se pa to zunaj človeških selišč. Vse, kar je prav! Kdor pa misli s svojo nagoto izzivati mirne ljudi, naj pa raje doma ostane. — Za Mohorjevo družbo smo zbrali skupaj 80 članov za njeno osemdesetletnico. Ei, gremo pa le naprej, četudi nekatere zaspance ta napredek jezi. Najbolj se postavi vas Zagorica, ki šteje toliko članov, kolikor je hišnih številk. — Na Veliko soboto je prvič pri procesiji nastopila godba požarne brambre Stranje-Godič, kar je slovesnost zelo dvignilo. — Še na eno znamenitost našega kraja naj opozorim, ker bo samo nekaj časa še trajala — novi občinski zakon jo bo zamoril. Kje si lahko tekom dobre minute v štirih občinah? To je mogoče pri nas v Stahovci. Če greš po banovinski cesti Kamnik-Črna-Gornji grad, si v Stahovci, preden prestopiš most čez Črno šo v mekinjski občini. Onstran mostu je občina županje njive. Pojdi čez bistrski most po cesti mimo gostilne Malenšek, pa si že v občini Bisteršica. Pri Prodinkovi trgovini zavij proti Stranjam in ko greš mimo gostilne Rebernik, si že pod oblastjo stranj-skega župana. Ni povsod kaj takega.

KAMNIK. Društvo Kamnik je igralo 29. III. igro »Zrtev spovedne molčečnosti«. Igra je prav dobro uspela. Dvorana je bila vsa zasedena. Ljudje so bili z igro zelo zadovoljni. Igra je po svoji prvi vpriporitvi

vzbudila obče zanimanje. Igralci pa so svoje vloge v režiji g. kaplana nad vse dobro rešili. Igra se je ponovila 11. IV. 31. Pri ponovitvi je prisostvovalo tudi več oseb iz Homca, Vodice, Stranj, Brnikov, kljub pozni nočni uri! S tem je zopet dokazano, da igre z izrazito versko vsebino najbolj vlečejo, so najlepše, najboljše, vzgojne in za katoliške odre najbolj priporočljive! Vsa čast igralcem!

17. t. m. so fantje-rekruti odšli k vojakom. Veseli nas, da je bilo vedenje mnogo boljše, kot druga leta! Fantje iz Stranj, Mekinj, Podgorja itd. so bili popolnoma trezni in dostojni! Takoj je opaziti moralni uspeh rekrutskega tečaja, ki ga je priredilo Prosvedno okrožje. Na postaji se je od fantov poslovil vlč. g. dekan in čg. kaplan.

22. aprila smo pokopali gđc. Tončko Kapus, članico »Društva Kamnik«. Pokojna je bila zgledna dekle, ki je vse svoje moči žrtvovala svoji bolni materi, kateri je stregla ponoči, podnevi delala v tovarni. V oktobru so pokopali mater, naslednji teden je sama obolela za isto boleznijo. Večkrat je zdihovala in prosila ljubega Boga, naj ji da zdravje toliko časa, dokler živi mati — potem pa naj še ona umrje. Prav kakor je želela, ji je izprosila Marija Pomočnica na Rakovniku, katero je vneto častila! — Dekleta, sodelavke, posnemajte v ljubezni in žrtvi za svojo telesno in nebeško Mater pokojno Tončko! Pogreba se je udeležilo mnogo znancev, sodelavk in sodelavcev; kr. Barutano je zastopal gosp. podpolkovnik Ant. Sablačan v spremstvu še štirih gg. častnikov! Naj počiva v miru, ostalim naše sožalje!

Služba božja v farni cerkvi je vedno bolj obiskana. Cerkveno petje se je znatno zboljšalo. Želeti pa je, da vsi, ki jim je Bog podaril dar glasu, s tem pripomorejo, da se cerkveno petje še zboljša. Apelliramo na vse, fante in dekleta, mestne in okoliške, ki znajo količkaj peti, da se pridružijo cerkvenemu zboru. Gospod Heybal rad sprejme vsakega! Zavedati se je treba, da nobena

druga reč božje službe tako ne dvigne kot cerkveno petje. — Procesija na veliko soboto je bila prav lepa. Posebno je bilo lepo videti naše moše, ki so se v obilnem številu procesije udeležili. Meščani so okna lepo okrasili s cvetjem in lučkami. Posebno lepo so okrasili okna g. Karl Albrecht, g. Kramar in drugi. — Umrila je na Perovem pri Kamniku ga. Marijana Mazovec. Blaga krščanska mati. Njen sin pok. Ivan Mazovec je bil znan katoliški javni delavec, ki ga je poznala vsa domovina. Pogreb se je vršil v nedeljo 5. t. m. ob veliki udeležbi pogrebcev. Društvo »Kamnik« je pod vodstvom g. Heybala zapelo prav ganljivo tri žalostinke. Ostalim naše sožalje - krščanski materi svetila večna luč!

Na veliko nedeljo opoldne so trije vinjeni fantje razsajali po cesti, auf-biksali in kleli Boga, Mater božjo in Križanega! Treba bi bilo pač, da se kaj takega ne zgodi več. Kak vtis bodo dobili tujci, ki bodo prišli poleti v naš kraj! Fantje, kje je vaša fantovska čast? Mar v preklinjevanju? Aufbiks vsi preklinjevalci! Ako imate toliko korajžje, pokažite se vsi in pridite na plan, ko boste čitali to izzivanje!

PEČE. Za veliko noč smo dali prenoviti in preslikati božji grob. Saj je bil prejšnji že tak, da ni bil več primeren za našo vso olepšano župno cerkev, še manj pa spodoben za božje Telo božjega Sina. Delo je izvršil slikar g. Križnar v splošno zadovoljnost in ne predrago. Ena tretjina računa je že poravnana z darovanjem na velikonočno nedeljo. — Naj omenimo še to, da je za praznike tudi vas Peče pridobila na svoji zunanjosti, ker je z župnijskega gospodar-skega poslopja izginila slamnata streha in se je pokrilo vse poslopje z lepo cementno opeko, katero je izdelal domačin Jernej Mal.

DOB. Proslava materinega dne v Dobu 25. marca ob 3. pop. se je izvršila v Domu s sledečim dnevnim redom: 1. Govor v počestčenje našim materam 2. Petje: Mati (A. Mav), Slovanska pesem (St. Premrl),

Janez Langerholc:

Roža deklet

(Povest. — Nadaljevanje.)

»Kaj praviš, da piše?« je še enkrat zategnjeno vprašal ženo, ki mu je prebrala tisto pismo.

»Pravi, da bo kar tam ostala. Radi jo imajo in veselje ima, da bi postala redovnica.«

»Naša, pa redovnica! Iz te moke pa ne bo kruha.«

»Pa zakaj bi ga ne bilo?«

»Ali veš, kdaj bo naša Kati redovnica?«

»Kdaj?«

»To bo takrat, kadar bodo vode vsega sveta nazaj tekale. Toliko pa že poznam našega dekleta, da lahko povem, da ona ni za samostan, samostan pa ne za njo.«

»Pa zakaj bi ne bila? Jaz bi kar rada videla, če tam ostane. Zate in zame bi molila.«

»Tudi jaz bi ne imel nič zoper to. In Rožančevega bi tudi tako ali pa drugače potolažil. Ali dekle gleda zdaj samostan samo od lepe strani. Redovnice da nič ne delajo, samo molijo, malo uče pa dobro jedo. To je dekletu všeč. Kdor je pa vsaj toliko

pogledal v samostan, kolikor sem jaz, ta bo pa vedel, da naša dekle ni za samostan. Le dobro naj premisli.«

»Nikoli mi še nisi pravil, da bi bil kdaj v samostanu.«

»Pa sem le bil. Vsako leto najmanj dvakrat. Ko sem še vozil patrom žito in drva. Vselej so mi prav lepo postregli. In zaradi postrežbe bi tudi jaz vsak dan rad v samostanu ostal. Kar dobro bi se mi godilo. Ali pa veš, da morajo tudi v samostanu delati? Pa kako! In da je treba tam ubogati. Pa kako! Naša Kati tega ni vajena. In koliko je treba potrpeti in hudega prenesti. Naša bi preje sama sebe zgrizla, preden bi le deseti del tega prenesla, kar je treba v samostanu prenašati. Kar pametna naj bo in nikar naj ne sili tja, kamor ne spada. Tudi ti si bila še pred kratkim mojih misli.«

»Takrat še nisem deklela toliko poznala.«

»Pojdi no! Komu drugemu to povej, meni nikar. Dosti dolgo jo že poznaš.«

»Pa se vendar človek vedno spreminja. Danes misli tako, jutri že drugače.«

»Posebno ve, ženske. Kakor vreme ste. Danes sam ogenj in solnce, jutri sama megla in puščoba.«

»Vi, možaki, ste pa kaj drugačni?«

»No, veš kaj. Pustiva to! Čemu bi drug drugemu vest izpraševala?! Dekleta imava v mislih. V samostanu ne bo ostala. To je tako gotovo kakor je dvakrat dve štiri. Hipne muhe. Ko boš šla spet do nje, ji kar povej, da jaz v njen samostan nimam nobene vere.«

Ko je mati kmalu nato spet obiskala svojo hčer, ji tega sporočila ni bilo treba niti praviti. Kati je bila že sama od sebe vseh drugačnih misli. Samo to je materi naštevala, kaj bo treba novega vpeljati v domače gospodinstvo. Vrt bo moral biti vse drugače urejen: po sredi široka steza, na obeh straneh gredice, vmes nasadi za pomladansko, poletno in jesensko cvetje: tulipe, hiacinte, vrtnice, dalije, astre. Semena ne bodo več kupovali od prijaznih kramaric ampak pri vrtarju. Kuretino vso proč od hiše! In ona bo odbrala, kakšna sorta — učeno povedano, kakšna pasma — bo za naprej pri hiši. Vsaka kura bo imela svoje gnezdo. Vsako jajce bo treba pretehtati. Kati bo odločevala, kaj bomo kuhali in kaj bomo jedli in kakšna bodi kuhinjska posoda.

Mati je gledala, strmela in občudovala modrost in učenost svoje hčere. Res! Za čuda veliko se je naučila.

ali oni način. Bog je ustvaril človeka, da bi mu služil, ne pa stroja. Temeljito in trajno bi se napravil konec brezposelnosti, ako bi delavca višje upoštevali kot stroj, namreč kot človek, stvar božja, najvišja stvar božja na zemlji, ki je enako kot delodajalec zato na zemlji, da Bogu služi s svojim delom in končno prejme pri Bogu večno plačilo.

Kar se pa zdaj podvzema za ozdravljenje pekoče rane brezposelnosti, se mi pa zdi tako malo in nezadostno, kot bi na nevarno rano nalepil obliž, da rano sicer zakrije, pod njim se pa nevarna rana gnoji dalje.

Kdo pa skrbi pri nas za brezposelne?

Zadnje telefonske vesti

KAMNIK 1. maja (Tel. Našemu listu). Da se zmanjša število avtomobilskih nesreč, se je sklenilo, da se Samčev prekop do polovice zasuje in nato tlakuje. Oblast je storila vse potrebno, da bo delo čim prej gotovo — še pred sezono tujkega prometa.

JERMANOVA VRATA 30. aprila (Telef. Našemu listu). Vodilno osebje združenih severnih republik je sklenilo velenjsko elektriko bojkotirati. Svoj sklep utemeljuje s tem, da se ta elektrika pridobiva iz premoga in je zato veliko bolj nevarna v primeru požara kakor pa ona, ki se pridobiva iz vode.

PEČE 2. maja (Tel. Našemu listu). Novoizvoljeni cestni odbor nanovo projektirane asfaltne avtomobilske ceste razpisuje službo cestnega pometača. Ker bo imela nova cesta nadnormalno širino, dobi službo tisti, ki se izkaže z najdaljšo brezovo metlo.

KAMNIK, 2. maja (Tel. Naš. listu). Prebivalci Krvave vasi in Kurje vasi so vložili pritožbo proti proračunu mestne občine Kamnik, ki predvideva fond za tlakovanje kamniških ulic. Zahtevajo, da vstavijo v proračun tudi tlakovanje cest in ulic v Krvavi in Kurji vasi, češ, saj smo vsi davkoplačevalci enaki. Svojo pritožbo utemeljujejo s tem, da je v obeh vaseh toliko blata, da je nevarnost, da bodo pasantje utonili. Zato so kamniški očetje nemudoma darovali Rdečemu križu v Kamniku 50.000 Din, da čimprej nabavi rešilni avto za Kurjo in

Ta skrb je prepuščena delavskim organizacijam in občinam. Država žrtvuje le malo za nje. Krajevne borze dajejo v mejah proračuna podpore v denarju, hrani, prenočišču onim delavcem, ki jim ne morejo priboriti dela. Nadalje smejo dati vse krajevne borze dela dovoljenje za polovično vožnjo po državnih železnicah vsem onim delavcem, ki niso mogli dobiti dela v svojem okolišu, kadar gredo delo iskat v druge kraje.

Iz naštetega more vsak videti, kako mala je ta pomoč, ki brezposelnim polaga samo obliže na odprto rano. Poklicani faktorji naj se zganejo prej kot se ta nevarna bula zgnoji!

X.

Krvavo vas. Sedaj so slednji zadovoljni. Samo da ne bo treba cest tlakovati.

KAMNIK, 2. maja (Tel. Naš. listu). Na anketi za povzdigo tujkega prometa se je sklenilo, da se otvori redna zračna proga Kamnik—Velika planina. Na Starem gradu bodo gradili letališče. Služba pilota je že razpisana. Zrakoplove bo dobavila Barutana.

DOMŽALE, 1. maja (Tel. Naš. listu). Z ozirom na našo vest v zadnji številki Našega lista, da imajo Domžale dve brivnici, so danes razobesili na oglasnih deskah uradni odgovor in popravek, da imajo Domžale tri brivnice in je zato verjetnost, da postanejo mesto, toliko večja.

DOB, 30. aprila (Tel. Našemu listu). Napetost, ki je že dalje časa trajala med gorsko republiko moravsko in ravninskima republikama Jarše in Mengeš, je dosegla svoj višek. Brez vsake vojne napovedi je na letošnji velikonočni ponedeljek izbruhnila vojna. Kolesarski napadalni oddelki iz Jarš in Mengša so po državni cesti brez vsakih ovir prodrli do železnice, kjer so čete dobile bojnega duha (pri kozarcih). Bojno razpoloženje je bilo tako veliko, da so jarške čete zamenjale izvidni oddelke iz Mengša z gorsko mornarico moravske republike. Vnel se je krvav boj. Letele so granate v obliki kozarcev, mesto bridkih sabelj so sekale po nasprotnikih kolesarske pumpe. V akcijo je posegla tudi težka artiljerija (litri in stoli). Po končani bitki je izgledalo bojno polje zelo opustošeno (za treznega človeka smešno, za lastnico pa žalostno).

no). Sreča v nesreči je bila, da so se ranjenci sami pobrali in tudi odpeljali, ker kakor se čuje, jim je njihova vozila šele drugi dan zaplenilo orožništvo. Na bojišču vlada sedaj mir.

DOB, 1. maja (Tel. Naš. listu). Vaš dopisnik je iz zelo zanesljivega vira pozno ponoči izvedel, da je prišlo med vojujočimi se državami do mirovnih pogajanj pri srezkem načelstvu in sodnji v Kamniku. O poteku pogajanj bomo še poročali.

Velenjska elektrika

Dela pri gradbi daljnovodov za velenjsko elektriko se nadaljujejo. Radi netočnih dobav materiala je pa izvedba načrta, kakor se je napravil pozimi, nekoliko zastala. Sedaj se delajo priprave za vod od Trzina preko Komende. Domžale in okolica naj bi se zganila in bi gotovo dosegla, da bi bil vod v tej smeri kmalu zgotovljen. Vršijo se dogovori za dobavo toka Misijski tiskarni in Industriji platnenih izdelkov v Jaršah.

UREDNIK

Vse gg. dopisnike prosim, da zelo upoštevajo pri svojih dopisih novi tiskovni zakon. Ako ni drugačnega dogovora, je vsak dopisnik sam odgovoren za vsebino dopisa. S tem pa ni rečeno, da naj ne bi tudi v prihodnje v svojih dopisih odkrito povedali vse, kar se jim zdi primerno. Naše Zadnje telefonske vesti zelo ugajajo. Čitatelji dobro razumejo njih vsebino in vedo, da je to malo za šalo, malo za res. Včasih se resnica na ta način vse bolj pove kakor pa v daljšem resnem članku. — G. pisatelj beležk. Beležke o športu prihodnjič. Vi pomakate svoje paro v žolč. Skrajno pikra so Vaša izvajanja. Najbrž ubogate sv. Pavla, ki včasih dovoli kot potrebno, da se svari in opominja pa čeprav komu ni všeč. Pozdrav Vam in vsem gg. dopisnikom!

OTROŠKI KOTICEK

Smrt male nečakinje

Striček je žalosten, ker je izgubil malo nečakinjo Anico Osolin iz Sp. Jarš. S svojo sestrico je triletna Anica nabirala rože ob Mlinščici. Pa ji je spodrsnilo in je padla v vodo ter utonila. Otroci, bodite previdni in nikar ne hodite po rože na nevarne kraje! Ne pozabite pa nikoli se priporočiti angelčku varihu! Vsako jutro molite: Angel božji varih moj, bodi vedno ti z menoj! Prav prisrčno prosim te, varuj me in vodi me!

Uganka

ŠE-MO-ZA-LI-ME

Kaj želi ta pogan od Tebe? — Trije izžrebani rešilci dobijo po en zavitek Misijskih razglednic.

NAZNANILO

Cenj. občinstvu naznanjam, da sem otvoril v Domžalah, Kolodvorska ulica št. 12 (v hiši g. Flerina) trgovino koles, šivalnih strojev in sestavnih delov ter mehanično delavnico. Sprejemam popravila dvokoles, motornih koles, šivalnih strojev vseh vrst, gramofonov itd. Popravila se izvršujejo hitro, temeljito in po nizki ceni.

Za obilen obisk
se priporoča

**MILAN
DEKLEVA
MEHNIK**

OTROŠKI
KOTIČEK

PIŠE STRICEK MATIČEK

Marijin otrok

Jaz sem otrok Marijin,
potoček mi šumlja;
oj, čuvaj cvet nedolžni,
veli mi šmarnica.

Jaz sem otrok Marijin,
Bog sam me je izbral,
Devico najčistejšo
za mater mi je dal.

Jaz sem otrok Marijin,
je jasna moja pot,
saj angeli nebeški
me spremljajo povsod.

Jaz sem otrok Marijin,
mi zvezde govore:
Marija, tvoja Mati,
z višave zre na te.

Jaz sem otrok Marijin,
se smrti ne bojim,
na Materinem srcu
najslaje v vek zaspim.

Odkupljena Terezika

(Pismo s. Ksaverije stričku in otrokom).

Prečastiti! Swatow, 26. feb. 31.
Evo Vam sličico Terezike, odkupljene z
velikodušnimi darovi Vaših malčkov. Prav
oni dan, ko sem prejela Vaše pismo, je pri-
nesla stara ženska malo, bolno deklico in
nam jo ponudila, češ: nihče je ne mara.
Mati ji je umrla, oče je v tujini in ona,

Kitajska nečakinja Terezika.

stara mati, se tudi noče ukvarjati z njo.
Ker so pa v najdiščnici sedaj pozimi vsi
koški polni, je č. predstojnica nekoliko po-
mišljala ali jo bo sprejela ali ne. Starka
je tedaj posadila dekletce trdo na prag in
dejala: »Vidiš, nihče te ne mara.« Ubogo
dete je milo zajokalo in dvignilo ročici
proti nam. C. predstojnica se je tedaj spom-
nila na Vaše pismo in sprejela deklico.

Dobri Bog, ki nam obuja vedno novih do-
brotnikov, bo že pomagal rediti še enega
črviča.

Starka se je lepo zahvalila, pa brž od-
brusila pete. Deklica je malo jokala, a ko-
šček kruha jo je potolažil tako, da sem jo
lahko takoj fotografirala. Popoldne je bila
krščena na ime Terezije Deteta Jezusa,
sedaj pa se nahaja v Ča-čó-fu, kjer ima-
mo že mnogo, mnogo takih deklic. Dobri
Bog povrni Vašim malčkom velikodušne
žrtve, ki so omogočile, da je pridobljena
božjemu kraljestvu ena dušica več. Poma-
gajte pa še nadalje s svojimi molitvami,
da ostane vedno tako lepa in bela, kot je
bila na dan sv. krsta.

Priporoča se v sveto molitev in pošilja
misijonske pozdrave hvaležna

Marija Ksaverija O.S.U.

Stričkova zbirka

Otroci, preberite še enkrat zadnja dva
stavka iz pisma misijonarke Ksaverije!
Kliče Vam: »Dobri Bog povrni malčkom
velikodušne žrtve, ki so omogočili, da je
pridobljena božjemu kraljestvu ena dušica
več.« Kako ste sedaj veseli, da ste s svo-
jimi zatajevanji in dinarčki odkupili malo
poganko. Le pogledite sliko! Ali ni fletkana
deklica?! Sedaj imate Vi sestrico, striček
pa nečakinjo v Ča-čó-fu-ju na Kitajskem.
O zamorčku Matičku pa striček še ni dobil
poročila. Ker je zbirka lepo narasla, je osta-
lo za Terezikine kitajske hlače 150 Din in
za zamorčkove hlačke tudi 150 Din. In še
novega pogančka Jožefa je striček z Va-
šimi darovi odkupil. Pa je še nekaj denarja
ostalo. Ko se bo še nekaj zraven nabralo,
bomo pa še eno deklico Tončko kupili. Kaj
ne da?! Tri torej že imamo. Vidite, otroci,
kako se z malimi darovi veliko dobrega
naredi. Enkrat v nebesih se boste s temi
bratci in sestricami spoznali. Za zbirko so
darovali: Minka Žebovec, Šmarca 5; I. od-
delek Lichtenthurna (za Tereziko) 100 Din;
Tončka, Celje 10; Neimenovan 6; Francka
Pirnat, Sp. Jarše 10; Alojzij Letnar, Homec
10; dečki iz Zavetišča, Domžale 10; Valter
Gajšek, Celje 10; Vsem: Bog povrni.

Ugankarji

Pirhi so vlekli! Čeprav je bila zadnja
uganka malo težja, so se vendar mnogi po-
trudili rešiti jo, ker so želeli dobiti za na-
grado stričkove pirhe. Rešitev se glasi:
Žetev je velika, delavcev je malo. Vseh re-
šitev je dobil striček 47. Veliko število!
Gospod »Žreb« je odločil pirhe za sledeče
tri: Ivan Cotman, Domžale; Slavka Pučko,
Vir; Ivanka Miakar, Rova. Kako je g. Žreb
muhašt! Izbral si je zopet Slavko in Ivan-
ko, ki sta bili obe že enkrat izžrebani. Ali
sta tako pridni, da ju ima tako rad? —
Rešili so še: Minka Žebovec, Peter Naglič,
Šmarca; Pirnat Vinko, Anžin Francka, Jar-
še; Tončka, Celje; Marjan Horn, Nevlje;
Darinka Cotman, Francka Mazovec, Bro-
nica Brecljnik, Ernest Oberwalder, Karl,
Zinka in Marija Miakar, Tonček Šmon, Lav-
renček Škrabar, vsi iz Domžal; Aleš Ivan,
Janez Lukman, Krtina; Franc Podbevšek,
Rozalija Remc, Vranja peč; Ivan Šušter-
šič, Mengeš; Micka Lah, Tonček Šebovec,
Vodice; Rode Terezija, Grčar Jakec, Pahor
Jožef, Mihaelca in Katica Andrejka, Albin
in Kristina Kočar, vsi iz Rov; Klopčič Jo-

ško, Rodica; Katica Hribar, Vir; Hedica
Cedilnik, Volčji potok; Pepca Gregorin,
Ihan; Janez Matjašič, Kamnik; Ciril in Mi-
lan Škrjanc, Marija Repanšek, Alojzij in
Katka Letnar, Homec; Alojzij Breznik, Ra-
folče; Levč Katarina, Komenda; Ludovik
Jerman, Moste; Valter Gajšek, Celje; Miha-
elca Stupica, Podrečje.

Stričkova pošta

Striček je vesel, da otroci radi bero nje-
gov kotichek in se v njem mnogo lepega
naučijo. Nekateri so žalostni, ker ne najde-
jo takoj odgovora. Grozijo celo, da ne bodo
več pisali. Striček upa, da se bodo potola-
žili, ko bodo videli da ni mogoče vsem na-
enkrat odgovoriti. Pomislite, da je striček
dobil ta mesec preko 50 pisem, kart in vo-
ščil. Stričkov koš je sicer velik, pa ne
zmeče noter otroška pisma, ampak jih shra-
ni, da jih drugič objavi.

Dečki iz Zavetišča, Domžale: Namesto, da
bi vi prišli k stričku po pirhe, ste pa vi
njemu prinesli, zamorčku Matičku ste pa
poslali 10 Din za pirh. Hvala lepa za vse
skupaj! Striček bo že enkrat prišel k vam,
da se bomo žogali. Zna dobro metati! —
Rode Terezija, Rova: G. Žreb je prejel tvoj
pozdrav, pirh pa je odločil tvoji prijateljici
Ivanki. Pri njej si ga oglej! — Katarina
Leve, Komenda: Za voščila lepa hvala! Stri-
ček upa, da boš tudi ti enkrat izžrebana.

Janez Matjašič, Kamnik: Čeravno imaš
podobno ime kot striček — Matiček se nam-
reč po ogrsko pravi »Matjaš« — vendar te
za enkrat g. Žreb ni maral osrečiti. Mogoče
drugič. — Tončka, Celje: »Torej g. Žreb mi
ne privoščil piščalke! Pirh bo pa že prestar.
Ga pa tudi ne maram! Sam naj ga poje!«
Ker si tako ošabna, Ti je g. Žreb zameril
in šel mimo tebe in izbral Slavko, ki je bila
čisto poleg Tebe v stričkovem žakeljčku.
Ti si imeli številko 5, ona pa 7. Vidiš,
tako se godi! Striček Ti skoraj privoščil,
da nisi bila izžrebana. Drugič bodi bolj
ponižna, pa boš dobila. — Micka Lah, Vo-
dice: Prav tako lepo kakor strička pozdrav-
ljaš, pozdravlja tudi on Tebe in vse vodiške
otroke! — Pepca Gregorin, Ihan: Pišeš, da
ste iz Ihana še samo dve v koticčku. Stričku
se to tudi čudno zdi, ker imate pri vas 100
Naših listov. Ali so drugi ihanski otroci
jezni na strička, ker se ni bil nihče iz Ihana
izžreban? Striček mora biti pravičen. Pa
še piši in pozdravi Frido, ki še čaka odgovo-
ra na moje pismo. — Minka, Žebovec,
Šmarca: »Za stričkovo zbirko podarim 5
Din. Ko še kaj dobim, bom poslala za dru-
go malo Kitajko. Ko bo spoznala Boga,
bo tudi ona lahko prepevala veselo »Ale-
lujo«. — Striček ti sporoča, da ima že ne-
kaj darov za drugo kitajsko deklico, ki ji
bo Tončka ime. — III. oddelek Lichtenthur-
na: Hvala za pozdrave s Šmarne gore. Go-
tovo ste pri Mariji molile tudi za strička,
Tereziko in Matička. Ali pridete majnika
pogledat krasne šmarnice? — Hedica Cedil-
nik, Volčji potok: »Gotovo si radoveden,
striček, kaj je bilo vse v škatli, ki mi jo je
poslal g. Stergar. Niso bili samo cukер-
čki, ampak še vse kaj boljšega: zavoj kave,
zavitek čaja, štiri pomaranče, čokolada in
tudi cukерčki. Zato sem bila iznenadena.
Gospodu Stergarju sem se že zahvalila ter
mu sporočila, naj kar tebi pošlje denar za
zamorčka, ker mi je pisal, da ne ve, kje
in kako naj odkupi pogančka. Kaj ne, da
sem prav naredila? Striček, prav lepo Te
povabim, da prideš k nam, saj veš, kje stoji
električna centrala. Skuhala ti bom dobre
kave iz zavitka g. Stergarja. Boš se ti
pokusil njegovo kavo in jo še bolj priporo-
čil svojim nečakinjam.« — Striček se bo
že enkrat odzval Tvojemu vabilu, da bo vi-
del, če znaš res tako dobro kuhati, ko si
komaj dvanajst let stara. Kakor kaže, boš
dobra gospodinja! — Francka Mazovec,
Domžale. Striček je zvedel, da bi ga Ti
rada poznala. Se Ti bo že predstavil.

MOČNO ZNIŽANE CENE

pri vsej manufakturi. Danes si lahko vsak najboljše blago nabavi za ceno, kakor prej najslabše.

VELIKA IZBIRA moškega blaga, volnenega ženskega, vse vrste svile, vse vrste blaga za perilo itd.

VELIKA ZALOGA železa za beton in drugo, vse vrste železnega okovja, štedilniki, gnojnične sesalke, železni plugi, kuhinjska posoda.

ZALOGA šip, porcelana in vseh vrst drugega stekla.

ZALOGA vseh vrst umetnih gnojil: superfosfata, Tomaževe žindre, kalijska sol, čilski soliter. Vse vrste vrtnih in drugih semen: detelja, lucerna, trava, pesa itd.

ZALOGA vseh vrst vedno svežega cementa Trbovlje in Split.

ZALOGA vseh vrst specerijskega blaga, najboljše moke, koruze itd.

CENE brez konkurence. Kdor hoče biti dobro in pošteno potrežen, je to le v trgovini

Jos. Senica, Domžale.

Hlode

smrekove in jelove kupi
vsako množino

FRANC ŠMON

RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI
DESKE VSEH VRST ZA MI-
ZARSKA IN TESARSKA
DELA PO NAJNIŽJI CENI.

Naše bralce prosimo, da pri naročilih pri
inseriranih trgovcih omenijo »Naš list«.

HRANILNICA IN POSOJILNICA

V KAMNIKU, V SVOJI LASTNI HIŠI – ŠUTNA 22

SPREJEMA HRANILNE VLOGE na
knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje
najugodnjše. Vse davke plačuje hranil-
nica sama.

POSOJILA DAJE pod ugodnimi pogoji.
URADNE URE od 8 do 12 dopoldne in
od 2 do 4 popoldne.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

FINO VOLNENO BLAGO ZA
PLASČE IN OBLEKE, SVILA
IN POLSVILA V RAZNIH
BARVAH IN VZORCIH, PE-
RILNI CEFIR, KAMBRIK, SI-
FINA BELA TKANINA, PO-
FON ZA PERILO IN PO-
STELJNO OPREMO. BLAGO
ZA ZASTORE, BRISAČE, FRO-
TIRKE, NAMIZNI PRTI IN
NUFAKTURNEGA BLAGA.

KADAR SI NABAVLJATE
BLAGO ZA OBLEKE ALI PE-
RILO, ZGLASITE SE ZANES-
LJIVO V TRGOVINI

R. MIKLAUC
„Pri škofu“

LJUBLJANA
Lingarjeva ulica 3
Pred škofijo

KJER BOSTE POSTREŽENI Z
DOBRIM IN TRPEŽNIM BLAGOM
PO NIZKIH IN SOLIDNIH
CENAH.

ZUNANJIM NAROČNIKOM SE NA
ZAHTEVO DOSTAVIJO VZORCI
SVRHO NAROCILA.

USTANOVLJENA
LETA 1869.

MODNI KAMGARN, ŠPORTNI
SEVJOT, SUKNO, HLACEVI-
NA, BARŽUN. IZGOTOVLJE-
NO PERILO: HLACE, SRAJ-
CE, PREDPASNIKI, VSE VR-
STE NOGAVIC V RAZNIH
BARVAH — RAZNE ODEJE,
FLANELASTE IN PREŠITE
I. T. D. VELIKA ZALOGA
SVILENI HIN POLSVILENIH
RUT I. T. D. I. T. D.

